

Wendelsbergs årsblad 2019

Nu finns Wendels- bergs Kamratförbund på FaceBook också!

www.facebook.com/wendelsbergskamratforbund

Omslaget

Vinnarna i fotbollsturneringen på Katrinebergs folkhögskola.

Stående fr.v.; Shervin Shafiel, AL/L, Max Ek, AL/L, Roman Stahlman, Tal 1, Jacob Holmén, AL/KD, Lukas Walberg Wesström, AL/KD, William Nilsson, AL/L, Ali Hadi Jasim, AL/V, Ashrad Al Muhammaed Alkalifa, AL/S.

Sittande fr.v.; Tor Farsani, AL/N, Axel Aedmondo Merighi, Tal 2, Gunnar Klint, Tal 2, Jimmy Carvajal, AL/L.

Utgives av Wendelsbergs Kamratförbund

Årgång 54/2019

Redaktionen:

Wendelsbergs folkhögskola
435 35 Mölnlycke
031-338 05 30

Redaktörer:

Ola Karlberg, 0761-073747
ola.karlberg@wendelsberg.se
Sven Östberg, 0707-492070
sven.ostberg@me.com
Sören Eriksson, 0733-144924
soren.eriksson@wendelsberg.se

Grafisk form:

Ulf Magnusson Ord&Bild
umob@bredband.net

Ansvarig utgivare:

Sören Eriksson, rektor

Kamratförbundets plusgiro: 16 37 48-7

Bild: Ulf Magnusson

Rektorns ruta

Wendelsberg har aldrig haft så många kursdeltagare som under innevarande läsår. Du som läser detta kan nog lätt förstå att många söker sig till just Wendelsberg. Här finns något som inte finns på andra folkhögskolor, något som är svårt att ta på men som känns gediget och bra. För att få ta del av det måste man vara här och inte någon annanstans. Sedan är det nog så att vi råkar ha både bra och eftertraktade utbildningar också. Många vill fortfarande bli skådespelare och musikalartister, då kan man knappast vara på ett bättre ställe än Wendelsberg. En annan stor grupp är ute efter att komplettera eller slutföra sina gymnasiestudier. Då är Wendelsberg ett utmärkt ställe att vara på eftersom vi kan erbjuda i stort sett alla ämnen som behövs.

Hösten 2017 började vi fundera på om vi kunde hitta på en bristyrkeskurs eftersom staten hade särskilda pengar för sådant. Efter att flera idéer hamnat i papperskorgen fastnade vi för att göra en lärarassistentutbildning. Vid den tiden var det egentligen ingen som visste vad en lärarassistent var för något och ännu mindre vad en sådan gör. Men alla var överens om att de nog behövdes. Så vi gjorde en sådan kurs. I januari gick de första 22 deltagarna ut och en handfull hade jobb omedelbart och lika många var på gång med att få ett arbete. Resten kommer att få ett arbete inom kort för nu står det till och med i regeringsförklaringen att det skall komma pengar till att anställa lärarassistenter ute i skolorna runt om i landet. Timing och kanske en smula tur.

I en annan del av staden träffas tretton deltagare på en återbrukskurs. Den görs i samarbete med IOGT-NTO:s Secondhandbutik Vännplatsen. Hängivna deltagare som vill göra världen en smula bättre genom att tänka nytt kring hur vi kan återanvända gamla prylar ännu några gånger. På ytterligare en plats träffas ett 30-tal unga människor för att lära sig mer om ledarskap och inte långt därifrån möts sexton andra unga människor för att lära

Bild: Ulf Magnusson

sig hur man skapar radioprogram i podcastformat. Så håller det på. Kurser uppstår där och när de behövs som bäst. Så har folkbildningen fungerat i alla tider och så skall den fungera också i framtiden.

Men det är inte bara kurser och skola på Wendelsberg. Vi har hotell, vandrarhem, konferensverksamhet, en teater och hyggligt mycket fastigheter som skall skötas. Det görs med den äran av den hängivna och alltid lika makalösa personalen. Mycket är sig likt på området men plötsligt står det en laddningstolpe utanför Stallgården. Så nu kan vi ladda din elbil

Bli torr med ett badlakan från Wendelsberg

också. Det kunde man inte göra när skolan startade 1908. Ja, just det ja, vi fyllde 110 år i höstas också.

Deltagare börjar och slutar, personal går i pension och andra börjar, hus skall målas och rör bytas ut. Någon försöker göra inbrott och lyckas ibland, någon klagar på maten men de flesta öser beröm över samma mat. Så fortsätter det, sannolikt i all framtid.

På vägen hem hör jag i radion en 90-årig kvinna berätta om hur hon som judinna flydde från Danmark under andra världskriget. Via Landskrona och Göteborg kom hon till Wendelsberg där hon enligt egen utsago, upplevde en av de bästa perioderna i sitt liv.

På kamratmötet förra året hade vi besök av Walter Ellsinger, han gick på Wendelsberg 1941-44. Här träffade han Marianne och de blev ett par under mer än 70 år. Både Walter och Marianne har besökt oss många gånger men nu kom han tillbaka för att provsitta de stolar som de bekostat i teatern. Marianne finns dessvärre inte med oss längre så jag satt i hennes stol. Det kändes onekligen högtidligt att sitta där jämte Walter och tala om hur det var på den tiden då legendariske rektor Justus Elgeskog huserade på skolan. Wendelsberg lämnar olika djupa spår i var och en som gått här. En del hittar en partner och får vänner för livet, många tar ett stort steg till högre utbildning eller ett arbete som blir avgörande för hur livet sedan formas. Alla tar med sig minnen för resten av livet. Det är en gåva att få vara en liten kugge i en sådan verksamhet.

På Kamratmötet den 4 maj finns det möjlighet att träffa båda gamla och yngre kuggar i Wendelsbergs väldiga maskineri. Personal och deltagare från både förr och nu strålar samman för att tala om hur det var förr. Det finns hur mycket förr som helst att tala om. Så är det ju spännande att se vilka man känner igen. Vi ses på Kamratmötet i maj. Välkommen!

Nu kan du köpa vårt populära badlakan "Vi utbildar livsnjutare och världsförbättrare". Motivet är Wendelsbergs huvudbyggnad i en något mystisk lyster omgiven av älgar och propellerflygplan. Allt är möjligt på Wendelsberg. För 150 kronor blir handduken din. Perfekt för eget bruk eller som present. Du beställer genom att ringa 031-338 05 30 eller mejla info@wendelsberg.se

Sören Eriksson

Bild: Sören Eriksson

Filippa Johansson Peter och Helena Carlton har båda var sin handduk och rekommenderar den med glädje till andra.

Fotbollsseger på Katrinebergs folkhögskola

Klockan är 08.25 den 4 december. Långeman Roman kör minibussen med majoriteten av laget i och alla letar efter den närmaste parkeringen till Katrinebergs folkhögskolas Idrotts-sal. Matchen börjar om 5 minuter. En parkering hittades och ut väller 9 elever varav de flesta behöver gå på toaletten innan matchen börjar.

Väl inne möter vi läraren Hans Hammarström och de resterande eleverna som också är med i laget. "Fort in i omklädningsrummet och byt om!" ryter Hans till oss men vi vägrade att bli uppstressade. Lugnt och sansat gick alla på toaletten och vissa kletade gojs i håret, ni vet, man spelar ju bättre då.

När domarens svarta visselpipa ljuder för avspark så är vi fem spelare på planen och Hans står ensam på bänken och undrar var resten av laget håller hus. Ur omklädningsrummet kommer de, för dagen gulklädda, wendelsbergarna ut och vill in på plan och lira lite fotboll.

Första matchen vann vi och det skulle visa sig att vi var väldigt bra på att vinna. Efter två enkla vinster och en ännu enklare vinst över Katrinebergs personal så var vi framme vid slutspelet. Nu började vi känna att vi faktiskt kan spela bra tillsammans och fokus skiftade från att ha skoj till att vilja vinna matcherna. Kvartsfinal, förlängning, vinst. Semifinal, förlängning, vinst.

Le grand finale står inför oss och på något sätt har Katrinebergs personal blivit frälsta av fotbollsgudarna och tagit sig ända fram till finalen. Det visade sig att det skulle bli tuffare motstånd denna gången trots att man såg att benen på de gamla rävarna nästan vek sig. Självklart lägger de första målet och vi är i underläge men snabbare än vad Wendelsbergs rektor åter upp sin lunch stod det 1-1 på den elektroniska poängtavlan. Tolv minuter går

och det blir förlängning även i finalen.

En lobb-pass, en snygg dribbling, ett grymt väggspel och en enkel bredsida in i ett öppet mål. Wendelsberg vinner! En läktare som var högljudd under hela matchen är nu tystad. Hela laget gör en klassisk planinvasion skrikandes och hoppandes i en stor klunga firandes segern under en stor sverigeflagga.

"Wendelsbergs Folkhögskola 2018" står det på plakatet med alla vinnare av turneringen genom tiderna och ett doftljus delades ut till varje spelare. "Skönt nu har jag en julklapp till morsan", tänkte halva laget då. Trots vinsten och ett doftljus till pris så var det inte det som var det viktigaste.

Dagen började med att vi försökte lära känna varandra bättre, vi tolv representerar sju olika klasser. En nästan evigt lång väntan mellan varje match förde oss samman som ett lag. Vissa hejade på de andra skolorna, andra spelade schack och några snackade gött om de senaste modetrenderna och om annat trams. Dagen var lång och vänskapen grodde och mot kvällen kan jag lova er att varenda spelare från Wendelsberg var fylld av kärlek för sina lagkamrater.

Det är den grymma vänskapen vi tar med oss hem till Wendelsberg för det var det som var viktigast. Sedan att vi blev hyllade med en tavla som stod ovanför den öppna spisen i skolan tackade vi ju inte nej till. Som sagt, efter en riktigt härlig dag med svett och många toabesök så kom vi hem trötta men extremt glada. Alla spelare sov nog gott den natten. Heja Wendelsberg!

Max Ek, AL - Ledaren

Lukas Walberg Wesström, AL - Kultur/drama

Andra arbetsuppgifter

Husvärd Björn och kurator Ella trivs bra med sina nya sysslor till stöd för deltagarnas bästa.

Bild: Sören Eriksson

Ingår man i personalen på Wendelsberg så har man i allmänhet mer än en syssla. Lärare lär inte bara ut grammatik och matematiska formler, de behöver också kunna leda folklekar, hålla i en danskurs eller hoppa in i disken i köket. Det är inte bara nödvändigt för att en folkhögskola av vår sort skall kunna fortleva, det är också en väldigt tillgång för deltagare och ger en annan dimension av den samlade verksamheten för oss alla på skolan.

Två av mångsysslarna som nu provar något nytt är Ella Witermark och Björn Johansson. Ella packade inför hösten ihop sina prylar från internatkontoret och flyttade in i kuratorslyan efter att Maria Kornevik dragit sig tillbaka till förmån för andra plikter. Där tar Ella emot deltagare dagarna i ända och hjälper dem tillrätta med både själsliga och praktiska frågor för att underlätta för såväl liv som studier. Ella har goda kunskaper inom området och har dessutom tränat på delar av verksamheten under sina många år som internatföreståndare. Ibland händer det att hon mellan samtalen går

och undervisar en stund, till exempel i det rätt breda och inte helt enkla ämnet livskunskap.

Björn Johansson som är en av skolans trogna vaktmästare har vi till viss del stöpt om till husvärd på internatet. Det betyder att han mer än tidigare pysslar med skolans internat och dess boende. Delar med sig av sin samlade klokskap i de vardagliga bestyren som inte alltid är så enkla när man bor hemifrån för första gången. Dessutom är han fortfarande vaktmästare. Ja, så håller han i idrotten varje vecka. Nämnade vi att han lär deltagarna spela gitarr också?

Och på så sätt är allt ungefär som vanligt...

Sören Eriksson

Rätt vad det var – så slutade kurator Maria

Människor går i pension – alldeles överraskande. Vi har visserligen vetat om det i flera år men det är precis samma sak som med julafton. Det är en dag som kommer som en överraskning och nu har det hänt igen. Wendelsbergs kurator sedan 2001, Maria Kornevik, har pensionerat sig.

Det är långt ifrån alla folkhögskolor som håller sig med kurator. Man tänker sig väl att den övriga mångkunniga personalen skall klara kurativa frågor, när de inte sysslar med annat. Man menar kanske också att det finns folk på kommuner och inom vården som får klara de där kurativa frågorna. Det fungerar inget vidare. Personalen sysslar i allmänhet med andra saker, hela tiden. De får dessutom ofta problem med kurerandet eftersom de lätt kan hamna i olika roller när de skall ta hänsyn både till den enskildes bästa och hela skolans bästa, på samma gång. Att bli av med frågorna genom att skicka dem någon annan stans – det är oftast krångligt. Nej en egen kurator – det är ovärderligt.

Förr i tiden, för sisådär en 20 år sedan handlade kuratorsarbete på folkhögskola mycket om att hjälpa elever med olika sorters myndighetskontakter. Nu handlar det mer om att stödja kursdeltagares funderingar kring livssituationer i stort. Maria är familjeterapeut. Det har varit perfekt.

Det finns situationer som är av sådant slag att en folkhögskolekurator inte skall hantera dem, utan skicka vidare till andra professioner. Av ren folkhögskolevälvilja kan sådana beslut vara svåra att fatta. I sådana lägen har Marias professionalitet varit ovärderlig.

Folkskollärare är ett oftast ett snällt släkte. Bland folkhögskollärare verkar det finnas ett inbyggt, starkt, motstånd mot att göra människor ledsna. Viljan till att alla skall ha det bra motverkar någon gång sitt syfte. Då har det varit bra att Maria funnit med och satt gränser för godhet som kunnat leda till katastrofer.

Det är svårt att få alla kurativa insatser att infalla på kontorstid. Det kan uppstå behov av stöd från kurator, strängt taget när som helst. På nätter och på skollov, till exempel. Då har det varit ovärderligt att Maria alltid svarat i telefon.

En kurator på folkhögskola träffar på en hel del personliga problem. Trots det har Maria en fallenhet för att skratta både ofta och tämligen högt. Ovärderligt!

Vad gör Maria nu då? Spelar golf eller kanske boule? Hon virkar kanske antimakassar till lotterier på basarer för de fattiga, eller sysslar med skogsmulleverksamhet? Nej inte alls. Hon har ett nytt men tidsbegränsat jobb. Hon är ett av tre kommunalråd i Härryda kommun. Hon är ansvarig för de "mjuka" frågorna. Det är väl strängt taget allting, kan man tro. Utom husbyggnad. Hennes man Hans sitter för övrigt i byggnadsnämnden.

Sven Östberg

Bild: Ulf Magnusson

Vår tid är nu – också på Wendelsberg

Nu har vi tittat på den andra säsongen av den populära TV-serien Vår tid är nu. En tredje lär komma till hösten. Eller, den kommer till hösten. Vi vet, för delar av den är inspelad på Wendelsberg, precis som i säsong två. Inte nog med det, flera av skådespelarna har varit elever på Wendelsberg. En av dem är Josefin Neldén (teaterelev 2003-2006) som spelar Maggan i serien. Maggan började som servitris och är nu via sitt fackliga engagemang på väg att göra politiskt karriär. Vi undrar naturligtvis hur det kommer att gå för rollfiguren Maggan i den tredje säsongen. Men lika nyfikna är vi på vilken roll Wendelsberg spelat för Josefin i hennes skådespelarkarriär. Årsbladets särskilt utsände har frågat henne.

Vi tänker att det vore roligt att få höra lite om hur det varit att spela in Vår tid är nu, särskilt med tanke på att du återvänt till skolan under inspelningen. Känner du igen dig?

– Det har varit väldigt roliga inspelningar, även om tempot har varit högt och med en hög ambitionsnivå. Eftersom vi arbetade tillsammans under en, för att vara tv, ovanligt lång period så blev vi verkligen en ensemble och ett starkt team, vilket var härligt. Tyvärr var jag ju inte själv med och filmade på Wendelsberg, men blev väldigt glad över att se skolan i det färdiga materialet.

Har du något roligt minne från inspelningen eller din tid på skolan?

– Mina varmaste minnen från skolan är från våra resor till Paris varje år. Det var alltid väldigt intensiva veckor och med mycket inspiration in. Har även roliga minnen från tredje året, när vi turnerade med föreställningen "Lilla Boye - om en uppväxt". Även om vi varit tydliga med vilka mått vår scenografi krävde så levde inte alltid lokalerna upp till detta. Det blev många gånger när det var så tätt om plats att vi alla sju stod inklämda på minimal yta. Vi fick knappt plats att andas, och försökte kväva skrattanfall så att inte scenografin skulle välta. Turnén bjöd också på många fina möten med pensionärspublik i olika bygdegårdar som bakat sju sorters kakor för att vi skulle komma och spela.

Vad har Wendelsberg och studierna här betytt för dig i ditt arbete som skådespelare?

– Wendelsberg var platsen där jag förstod att man kunde ägna sig åt teater, konst och film på heltid och det betydde väldigt mycket för mig. Det var genom en lapp på skolans anslagstavla som jag fick min första provfilmning, och mitt första jobb. Fokuset på det kollektiva arbetet var också väldigt viktigt och la en grund för hur jag jobbar idag.

Hur ser framtiden ut just nu med jobb, projekt och drömmar?

– Det känns som en lyx att ha fått blanda så mycket teater och film i mitt yrkesliv och det önskar jag mig verkligen att få fortsätta göra. Jag när en dröm om att skriva själv, så just nu önskar jag mig tiden att göra det också.

Har du några tips till nuvarande deltagare på teaterlinjen, förutom att lyssna till allt det som magister Åvall säger?

– Det är lätt att tro, när man ser mediebevakningen idag, att man måste vara individualist för att klara sig i branschen. Så är det inte, teater och film är ett kollektivt arbete och Wendelsberg är en bra skola för just det. Använd också tiden till att våga, det är fantastiskt att ha ett rum att pröva i utan att en publik ser på. Testa stort, testa litet, men nyttja tiden.

Säger Josefin Neldén, som ju verkar veta vad hon pratar om. Lycka till med den fortsatta karriären önskar Wendelsberg och årsbladet!

Jesper Åvall

Lärarassistentutbildningen

ett pedagogiskt och administrativt mastodontprojekt

Nyutexaminerade lärarassistenter

Bild: Sören Eriksson

Arbetsförmedlingen och folkbildningsrådet hade skapat en ny utbildningsmöjlighet – Yrkeskurs på folkhögskola för bristyrken. Wendelsberg har vid flera tillfällen haft samarbeten med Folkuniversitetet, nu hade de förslag på ett koncept: lärarassistent – gärna med annat hemspråk. Wendelsberg skickar in en ansökan till arbetsförmedlingen, och i november 2017 får vi klartecken och tilldelas 60 platser. Vi tänker oss att starta en kurs i mitten av januari 2018 med 30 platser, så nu är det verkligen snabba ryck. Jag och Maria Björk börjar besöka de AF-kontor som vill ha besök och berättar om den nya utbildningen. I januari anställer Folkuniversitetet Elisabeth Bramfors (f.d. coach) som huvudlärare för kursen och Haris Nezic som praktiksamordnare. Vi bestämmer att vi ska ha två mötestillfällen för sökanden, för att berätta om utbildningen och testa svensknivån. Vid möte ett har vi 20 sökanden, vi är jättenöjda. Men efter testningen har vi bara 4 klara deltagare, flertalets svensknivå är väldigt låg. Möte två är något mer hoppfullt och det droppar in nya anmälningar även efter detta möte. Maria administrerar allt med arbetsförmedlingen, vilket visar sig vara ett sisyfosarbete. AF ska ta beslut

för att eleverna ska få en plats, men de förstår inte ens sina egna datasystem. En vecka före kursstart åker jag och Elisabeth till Eskilstuna folkhögskola, för en tvådagars konferens för skolor med elev- och lärarassistentutbildningar. Efteråt inser vi att vi verkligen inte vet vad vi gett oss in på, men jag har fått med mig en massa litteraturtips, som vi raskt beställer. Vi beslutar att skjuta på kursstart en vecka för att få lite mer tid.

Kursstart, med 30 deltagare, blir det den 29 januari 2018. Vi ska informera dem och göra dem beredda för praktik på 3 veckor. Dessutom ska de alla ha praktikplats klar och utdrag ur polisens belastningsregister för att få komma ut i skolorna. Den första teoriveckan avslutas med en heldag på Wendelsberg. Annars sker all undervisningen i Folkuniversitetets lokaler vid Järntorget i Göteborg. Eleverna är fascinerade över Wendelsbergs annorlunda lokaler.

Denna iskalla vinterdag har vi bestämt att vi ska undersöka olika lärtilar, en övning vi brukar göra med allmän linje. Man analyserar

sig själv genom att välja de ord som stämmer in på hur man är. Sen ska man utifrån sin lärstil och mycket begränsad utrustning poppa popcorn. Denna dag var en mardröm. Vi hade inte förstått hur dåliga svenskkunskaper många av våra deltagare hade, våra "vanliga" arbetsmetoder fungerar inte på denna grupp. Det var både språk- och kulturskillnader. De svenska eleverna hade inte heller en lätt bakgrund – en elev blev hemlös och försvann. Våra elever var en utmaning, de var sköra, de hade haft det tufft och de ville ha tydliga svar på vad de ska göra. Det var jobbigt att vi talade om att lärarassistent är ett nytt yrke. Det finns ingen färdig manual och en tydlig roll som man kan anta, man måste vara sig själv. Peter Dahl, Wendelsbergs nya lärare som började i februari, blev en trygg klippa att luta sig mot. Nu hade vi en lärare med många år inom grundskola och gymnasium, en SO-förstelärare som verkligen kan det svenska skolsystemet. Men han gav inte heller enkla tydliga svar, eleverna fick lära sig att stå ut med svaret: "Det beror på..."

Eleverna och vi lärare var inte redo för praktik efter tre veckor, vi får ta beslut om två extra veckors teori. När praktiken äntligen startade blev det ett litet andningshål och vi kunde äntligen ha en pedagogdag för oss lärare i kursen. Det var en absurd situation, att 1½ månad in i utbildningen börja planera den. Vi lärde oss enormt mycket och det var jättespännande, men man kan också använda Peters metafor. Klassen är som ett jättelikt oljefartyg, som vi ska få att ändra riktning. Att ha varit en upphöjd och respekterad lärare i Syrien, är långt ifrån lärarassistentrollen i Sverige. Svensk skola bygger inte på lydnad och respekt, utan eget ansvar och relation med eleverna. Detta ställde till med nya problem, några av våra manliga deltagare trampade i klaveret. Vad får man säga eller hur närmar man sig en svensk skoltjej? Det blev föräldradrev. Att föräldrar har en så stor makt i dagens skola, var vi inte beredda på. Vi måste kunna förklara detta svårtolkade pedagogiska landskap. Våra kvinnliga deltagare hade andra problem på praktiken, flera av dem var för passiva. De satt bara och tittade på och vän-

tade på uppdrag från läraren. De blev ytterligare en elev i klassrummet och en belastning, istället för hjälp, för läraren.

När termin två startade, hade vi fortfarande 25 deltagare kvar. Det var en stor, ohanterlig grupp, eller snarare samling av individer. Vi hade haft svårt att få ihop gruppen och att få gruppdynamiken att fungera. Det som vi ville med folkhögskolepedagogik, hade varit för främmande. Deltagarna kände inte att det fanns en koppling mellan teori och praktik. Wendelsberg måste koppla ett hårdare grepp och ta större ansvar. Vi började med att byta till dataplattformen Google Classroom, istället för att skriva en praktikdagbok. Peter tog över praktikuppföljningen och kämpade på med det svenska skolsystemet. Jag arbetade med neuropsykiatriska diagnoser, aktiva värderingar och forumspel. Maria gick in och hade halvklass, så att hon och Elisabeth delade på klassen en förmiddag i veckan och kunde arbeta mer intensivt. Maria pratade omställning och Elisabeth motivation. Vi var dessutom ett antal gånger på Wendelsberg, då vi i små samtalsgrupper diskuterade deras framtida yrke. Det hela blev ett lyft för kursen och vi började så sakteliga att vända oljefartyget och få ihop klassen något. De började också mogna i praktikerbetet på skolorna.

Den sista januari 2019 var det avslutning på Wendelsberg. Vi träffades på kvällen, så att alla kunde vara med. Vi åt middag i lilla matsalen och flera elever höll tal. Vi lärare sjöng en sång för eleverna om vårt gemensamma år. Det blev tårta, utdelning av intyg, rosor och fotografering av gruppen. Många ville inte gå hem, kramarna var många. 22 nyutexaminerade lärarassistenter blev det, och nu några veckor senare jobbar 10 stycken som lärarassistenter, några har fått andra jobb och många är på gång. Vilken framgångssaga! Fast det är ingen saga, den är sann.

Nu fortsätter utmaningarna, arbetet och glädjen, med en ny grupp blivande lärarassistenter.

Eva Selander

Jakten på mentometern

Folkhögskolan anklagas ibland för att inte följa med i tiden. Det sågs i en del sammanhang att folkhögskolorna inte hänger med i datoriseringen och att skolorna inte förstår att använda de undervisningshjälpmedel som modern teknologi kan erbjuda. Detta är naturligtvis djupt osant. På Wendelsberg har alltid den senaste teknologin tagits till hjälp för att belysa den komplicerade världen. För att bevisa Wendelsbergs placering i den absoluta framkanten av undervisningsteknologin beslöt årsbladsredaktionen att leta upp skolans mentometeranläggning och lägga ut bildbevis. Mentometern var en anordning som kom i bruk någon gång under 60-talet. Med mentometern kunde man fort och lätt få reda på vad en grupp människor ansåg i olika frågor. Resultatet på frågorna kom omedelbart och i procent. Anläggningen bestod av en låda med ett mätinstrument och två långa kablar med tryckkontakter på varje meter. Apparaten drevs av 4,5-voltsbatterier.

Den som skötte undersökningen ställde fiffiga frågor om ett eller annat och de undersökta, som svarade ja på frågan, tryckte in knappen man hade i knät och ja-frekvensen visades på mätinstrumentet. Mycket praktiskt.

Arne Svensson som bland annat undervisade i samhällskunskap var mycket sociologiskt intresserad och såg till att mentometern hamnade på Wendelsberg. Hur mycket mentometern verkligen användes är svårt att veta. I likhet med många smarta apparater hade mentometern sina problem. Det största var förmodligen att konstruera de smarta frågorna som bara kunde besvaras med ett ja eller ett nej. När årsbladsredaktionens äldste medlem kom till Wendelsberg 1977 fanns mentometern nedpackad i en blå resväska. Den blå resväskan var i sin tur placerad på ett obegripligt udda ställe – på Västmanlandsvinden. Väskan hade varit synlig på samma plats efter 2010. På Västmanlandsvinden finns för övrigt inget förvarat utom nedrivna stuckaturdetaljer – från Wendels tid.

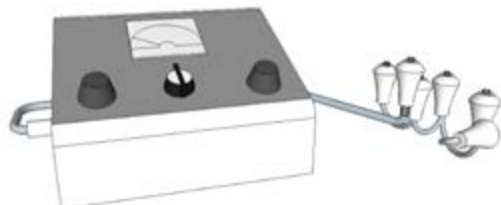
Jakten på mentometern – som skulle bevisa att Wendelsberg alltid bejakat den senaste tekniken startade på morgonen de 26 februari. Den smala dörren till vinden ligger vid ingången

till Västmanlandsrummet på huvudbyggnadens tredje våning.

Den syns bara för ett tränat öga. Undersökningsexpeditionens ende medlem forcerade dörren elegant med lånad nyckel. Trappan upp till vinden är både brant och smal. Man

måste gå lite på snedden för att inte få stickor i kavajen. På vinden finns en glödlampa. En diskret glödlampa. Till höger ligger gamla stuckfragment och en extraflaggstång. I övrigt råder tomhet. Ingen mentometer! Inte någonsans. Bevismaterialet är bortfört. Möjligen kan det finnas något i vindens bortersta rum. Det gör det. Men ingen mentometer.

Mentometern – en radda med knappar på en lång kabel. Alla som lyssnade på Tio i Topp på sextiotalet minns Carl-Eiwars stämma när han bad sin publik att trycka på knappen på sin mentometer.

Fyndet i det innersta rummet kan oroa men en kontroll på skolans expedition visar att inga av skolans tillhörigheter saknas. Allt tyder på att svärdet i skelettet tillhör någon som inte är från skolan och får därför stå kvar. Någon kanske har glömt det och kommer tillbaka en annan dag, för att hämta det.

Sven Östberg

Presstop Presstop!!!

Mölnlycke den 7 mars, kl. 00.37

Mysteriet med den försvunna mentometern är löst. På Chalmers tekniska högskola auktionerar man varje år ut egenartade tekniska apparater. Auktionen lär vara mycket uppskattad av personer som i dagligt tal ofta beskrivs som tekniknördar. Tonvikten är ofta lagd på ordets andra halva - nördar.

Wendelsbergs IT-ansvarige och tillika ansvarig för husets undervisningstekniska anordningar, Björn Dimming, har ett styvt arbete med att hålla skolans olika förråd någotsånär fria från apparater som inte längre används eller hamnat bortom reparationens räddning. I sitt sökande efter tekniska under som inte använts på denna sidan millennieskiftet utsträckte Björn sin spaning ända upp under Wendelsbergs takåsar. På Västmanlandsvinden hittade han den blå resväskan, med mentometern. Då Björn känner en stark sympati för tekniknör-

dar lämnade han den blå väskan till teknikauktionen på Chalmers.

Nu sitter förmodligen en lycklig chalmérist någonstans med en apparat som ger honom eller eventuellt henne en möjlighet att ordna egna omröstningar för bekantskapskretsen vid Melodifestivalens final. Hade vi bara haft en mentometer kunde vi fått siffror på den väldiga lycka som en sådan omröstning medelst knapptryckning ger.

Sture Hallbert och Sven Östberg som skapande artister? Detta föregår på en kongress i Norrköping i åttiotalets inledning. Tollare och Wendelsberg var under översyn och skolorna tecknades upp i nästan full skala av Sture och Sven. Ett symboliskt byggplank monterades i förgrunden och en cementblandare ställdes framför som en kollektbössa under kongressen. Vid helgens slut tömdes densamma och befanns innehålla strax under tio kronor i växelmynt.

Teaterstolar - igen

När Wendelsbergs teater stod färdig 2002 saknades det stolar. Av en slump visade det sig att PEAB som köpt Folkan vid Östermalms-torg i Stockholm var villig att sälja teaterns stolar - till någon som monterade bort dem. Efter några enkla kontakter med PEAB fick Wendelsberg löfte om att hämta så många stolar som skolan behövde - helst alla. Man ville ha 10 000 kronor för fåtöljerna, oavsett hur många vi hämtade. Under förutsättning att vi demonterade dem. De närmast sörjande - några av teaterlinjens lärare - fick sköta stolsflytten. Det blev ju billigast så. Enkel match - trodde vi.

Sven Östberg for ut till en liten ö i Arendals hamnområde och hyrde 2 stålcontainrar om 6 meter vardera. Containrarna kördes sedan tomma till Stockholm med långtradare. Sedan lastades de om i Stockholm till två nya bilar, eftersom en så lång bil som kört dem från Göteborg inte fick köra in i Stockholms innerstad.

Vill man ställa upp containrar på Östermalmstorg måste man ha särskilt tillstånd. Det är ingen mening med att försöka ansöka om sådana tillstånd på egen hand. Det finns firmor som sköter sådant. Vilken folkhögskollärare vet sådant? Nu höll allt att gå i stöpet! Återigen ett tack till PEAB som hade någon anställd som kände någon som visste hur man slinker före i en kö, vars existens ingen folkhögskollärare kan ha den blekaste aning om.

När nu en liten grupp från Wendelsberg - två lärare Wennergren och en lärare Östberg med delar av deras arbetsdugliga barnaskara, skolsekreterarens make - folkskollärare Eriksson, Marie från Wendelsberg kök och ljussättare Per kommer till Östermalmstorg en tidig morgon - med verktyg försedda - står där två stålcontainrar innanför ordentliga avspärningar samt en herre i brun kostym som överränner en nyckel till sceningången och önskar lycka med skruvandet. Nu börjar det arta sig.

När Folkans fåtöljer besiktigas i salongens halvmörker är det uppenbart att det har suttit en hel del människor i dem redan. Stolarna är nötta. Stopningen tittar ut. På läktaren är det rätt mycket bättre. Där finns nog ett par hundra stolar som är hela eller åtminstone ganska hela. Folkans stolar är ordentligt fastskruvade. Det verkade som om okända krafter inuti fåtöljerna ville hålla dem kvar i teatern som en protest mot en framtida rivning. Även om alla skruvar, efter mycken möda, var lossade - så satt stolen ändå fast vid golvet.

Första dagen framkallade många nysningar på grund av teaterdamm, ömma knän, blåsor i skruvhänderna och knakande ryggar. Uppfriskande kafferaster (2) och en lunch intogs på ett mindre kafé på andra sidan Östermalms-torg. Marie, från Wendelsbergs kök, påpekade att de övriga gästerna tittade oroligt på oss. Förmodligen var åtta personer, av olika storlek och fason, klädda i blåbyxor en ovanlig syn på Östermalmstorg. Det kan också varit så, att dessa åtta talade ganska högljutt, på en främmande dialekt och gestikulerade yvigt utan att vara berusade. Sådant har skrämt många.

Natten tillbringades i drömlös sömn på Tollare folkhögskola.

Om dag två finns inte mycket nytt att berätta. Dagen förflöt som dag ett. Arbetstakten var möjligen något mer behärskad. Särskilt i den yngre arbetsskaran. När det drog ihop sig till lunch verkade det som om det samlats en liten skara människor vid det lilla kaféet på andra sidan torget som låtsades dricka kaffe eller läsa tidningen medan de intresserat iakttog oss. För att pigga upp publiken berättade rektor Jan, med ganska hög röst, en oanständig historia. På eftermiddagen var containrarna fyllda med ungefär 250 teaterfåtöljer. Kvällen tillbringades på Gröna Lund.

Sedan följde samma komplicerade process med omlastningar av containrar och transporter som på vägen till Stockholm.

De 250 stolarna kostade alltså 10 000 kronor. Vad transporten kostade vill ingen veta. Men det var betydligt mer än 10 000 kronor. Det är säkert. Betydligt mer.

Publiken på Wendelsbergs teater satt nu på stolar från Folkan i Stockholm. De satt på dem i 14 år. Få stolar har varit så insuttna. Då, 2002 var de ganska slitna. 2016 var de mycket slitna. Kanske inte särskilt nedsuttna. Men tyget var slitet. Tyget hade svårt att hålla fåtöljernas innanmäte på plats.

Redan ett par år tidigare ingrep Kamratförbundet och började samla in pengar till nya stolar och i juli 2016 var de på plats. Stolarna är sålda av ett svenskt företag och tillverkade i Tjeckien. Stolen var från början en ganska ordinär standardfåtölj för teatersalonger. För att stolen skulle fungera bra i Wendelsbergs teaters behövde den anpassas lite. Den behövde en rygg av trä i stället för textil. Bland annat.

I höstas bläddrade gammelrektor Sven av en händelse i Il Montes nätkatalog. Det var

alltså företaget Il Monte som sålde fåtöljerna till Wendelsberg. Under rubriken stolar och fåtöljer hittar Sven en stolsmodell som heter Wendelsberg. Det är alltså stolsmodellen som nu finns i Wendelsbergs teater.

Om du vill köpa stolen Wendelsberg till ditt hem - så har den artikelnumret 62-10035. Jag tror inte du kan köpa en enskaka stol till ditt vardagsrum. Du måste nog köpa ett hundratal.

Men du kan utan vidare köpa en enda stol av modellen Wendelsberg. Den är redan färdig och står i Wendelsberg teater. Du får den till inköpspris - 2 000 kronor. Då ingår det också en skylt på ryggstödet. Med ditt namn.

Du undrar kanske var stolarna från Folkan tog vägen? En liten biograf någonstans i Dalarna fick dem. Mot att de hämtade dem. Nu använder man de minst slitna. Se där. Folkans stolar verkar ha evigt liv.

Sven Östberg

Insamling 2019

Det blir aldrig klart...

Kamratförbundet samlar varje år in pengar för att åtgärda eller komplettera med sådant som har svårt att klämmas in i den allmänna budgeten. Genom åren har skolan på så sätt till exempel försetts med nya stolar i teatern, ett nytt räcke utanför huvudentrén i bohuslänsk granit och senast nyrenoverade toaletter i huvudbyggnaden. Och mycket annat därtill. Detta hade inte varit möjligt, i varje fall inte just då och av sådan kvalitet, utan Kamratförbundets idoga insamlingsarbete och givmildhet.

Förra året började vi med en insamling för att på sikt kunna få till en mer omfattande ansiktslyftning av landskapsrummen och tillhörande utrymmen på tredje våning i huvudbyggnaden. Många rum är i princip orörda sedan de kom till i början av 1930-talet och skall nog även i fortsättningen beröras med

stor försiktighet. Men det finns sådant som måste åtgärdas om kommande deltagare också i framtiden skall kunna bo i virrvarret av rum längs de fyra Eriksgatorna.

Värme, toaletter och duschar är exempel på primära behov som behöver mötas. Och en del annat som är enklare att åtgärda, till exempel målning, golvslipning och renovering av fönster. Kamratförbundets styrelse har beslutat att även detta år låta insamlade medel gå till uppfräschningen av tredje våning i dess olika beståndsdelar. Så skicka gärna med en extra slant i samband med att medlemsavgiften betalas in. Den kommer att göra gott i något av alla hörn på tredje våning.

Sören Eriksson

Wendelsbergare på Sicilien

Om man skulle åka till Sicilien på semester? Har jag någon kontakt där? funderade jag i mars, och visst hade jag det. Linda Forså som gick ANT-pedagog 2007/08 är sedan ett par år bosatt på Sicilien, där hon arbetar med textbearbetning och översättning.

Efter en tidvis intensiv konversation på Messenger var det dags för Sicilien. Den 19 juni skulle vi träffas i Menfi på sydvästra Sicilien. Linda och hennes man Antonio hade ordnat en siciliansk specialmeny för oss fyra besökare. Förutom alla goda förrätter skulle vi prova på att äta pasta på ett bord med händerna på ryggen, utan bestick alltså. För att få den rätta stämningen hade en del av släkten även bjudits in för att få den äkta sicilianska stämningen. Efter all fantastisk mat bjöds även på trippla efterrätter så alla var minst sagt mätta efter matäventyret. Vi fick även möjlighet att

övernatta i deras övernattningslägenhet, som för övrigt går att hyra. Så har ni välgarna förbi vet ni var ni kan hitta logi och få hur många förslag som helst på aktiviteter och sevärdheter.

Hans Hammarström

Linda Forså

Måltid på Sicilien. Hans Hammarström praktiserar den sicilianska specialiteten att äta direkt från bordet.

Hela familjens kulturcentrum

Bild: Sören Eriksson

Wendelsberg är ett levande kulturcentrum på många sätt och för alla åldrar. Främst med våra många teaterproduktioner, föreläsningar, sång- och musikprogram och mycket annat. I lokalerna huserar också studieförbundet NBV med studiecirklar av olika slag. Fram på vårkanten har vi under några år arrangerat en familjedag som absolut vänder sig till alla åldrar och bjuder på kultur i dess olika form. Det började som oftast med att några för stunden särskilt entusiastiska och idérika deltagare delade med sig av tanken om att bjuda in bygdens invånare till ett brett heldagsprogram på Wendelsberg. Sagt och gjort... och det blev, som det gärna blir på Wendelsberg, en succé. Nu har arrangemanget blivit återkommande och ännu ett gyllene inslag har tagit plats i ett redan omfattande Wendelsbergskalendarium.

2018 var särskilt succéartat. Någonstans mellan 1500 och 2000 personer besökte skolan under några timmar en dag i maj. Under dagen kunde man gå guidade rundor i huset och få höra historien om både gamle Wendel och skolans tillkomst och utveckling. De minsta

tog del av ansiktsmålning, ballongdjurstillverkning och fick möta både clowner, dinosaurier och Pokémonfigurer. Små och vuxna barn studsade omkring i hoppborgen och kämpade mot varandra i klumpiga sumodräkter och den som ville och vågade fick möta en av bygdens starka kvinnor i armbrytning.

I teatern bjöd teater elever på barnteater av en särskilt uppskattad variant. Uttrycket att "folk klättrade på väggarna" kom särskilt väl till pass. I matsal och uteservering, som dagen till ära dessutom badade i sol, serverades lunch och fika till hungriga besökare i aldrig sinande köer. Fram emot eftermiddagen tittar en utpumpad och sliten personal på varandra en stund innan någon med ihålig blick och tunn stämma väser... detta måste vi göra om!

Så, välkommen till Wendelsbergs familjedag den 18 maj 2019!

Sören Eriksson

Dugateatern på turné

Vi tredjeårselever på Wendelsbergs teaterlinje har under läsåret skapat en teatergrupp som heter duga, DUGAteatern! Nu har vi precis kommit tillbaka till Mölnlycke ifrån vår turné. Vår buss har åkt till Karlstad, Uppsala, Västerås, Norrköping, Växjö, Vadstena, Stockholm och alla möjliga platser i landet. Att vi har fått spela på så många ställen är nog till stor del Allan Edwalls förtjänst, för det är just honom produktionerna är kopplade till. En pjäs som han har skrivit, "Välkommen", och ett visprogram vi har skapat med hans finurliga visor, "Leva på tvären". Alla har olika minnen kopplade till Allan, stora som små, och därför är intresset för honom väldigt brett och vi har kunnat spela för många olika publikker!

Alla känner till hans olika rolltolkningar inom svensk film men visorna har inte alla hört, vilket gör det ännu roligare att få lyfta fram just dem. Han har en visskatt vi hoppas skapa nytt intresse för och självklart även bjuda på en viss nostalgi för den insatta. Det är just bland-

ningen mellan nostalgin till Allan och att få erbjuda något inte alla känner till som vi tror intresserar publiken, däribland att han även var manusförfattare. Pjäsen "Välkommen" skrevs på 70-talet men hade lika gärna kunnat vara skriven igår, den behandlar utanförskap och det har känts aktuellt och viktigt att få belysa. Med stor spelglädje och lite hjälp av Allan har vi haft en turné vi aldrig kommer glömma!

Sofie Folgart

Dagen efter...

Lovisa Orrmalm Ståhl och Marianne Larsson, samhällsgruppen. Ingen vet vem som är vem.

Dagen efter en riktigt bra fest på Wendelsberg så ser folk på varandra med lite andra ögon. Höstfesten 2018 hade skräcktema. Det var allmän linjes tur att ordna festen och klassen KD-Kultur och dramas uppgift var att skrämmas, lite lagom, på en spöktur i kanten av Wendelsparken.

Vi började spåna på vad som är skrämmande och podcasten (som radio, fast när du vill) "Creepypodden" hade berättat om Getmannen, som låter som en kattunge och ser ut som en man, med gethuvud. Honom ville vi ha med.

Grundhistorien var en orienteringstävling med en skolklass som gått fruktansvärt snett. Festdeltagarna som gick rundan skulle få möta förvirrade skolelever, paralyserade idrottsklädda tonåringar som vaggade katatoniskt vid kanten på dammen, Getmannen och lite gammal hederlig exorcism med marschaller, pentagram och kraftfull von Sydowpräst vid stenbumlingen ovanför Wendelsbergs huvudbyggnad.

Vi lärde oss två saker. Det är kallt i skogen i november och fuskblod gjort med sirap är klibbigt-länge.

Hur var resten av festen?

Maten var skrämmande men ätbar. Köket hade kokat ihop röd spagetti, som såg ut som köttslamsor och serverade grillade "revbensknor" till. Efterrätten var små söta ätbara spöken.

Folk dansade och alla var väldigt vackra, på ett personligt sätt. Se själva.

Och dagen efter, på torsdagens lektioner, så log folk lite fånigt och verkade se varandra med lite andra ögon.

*Helle Dahl, klassföreståndare,
Kultur och drama
Bilder: Ella Witermark*

Johan Jungermann går tredje året på AL och värmer upp för sin sista höstfest.

Joel Markström tränar på rollen som Getmannen.

Ingen kände igen Eva Selander.

Faktaruta

Wendelsberg har flera påkostade fester under ett läsår: premiärfest, höstfest, julfest, vårfest, cricketbal och bullfest. Alla fester innehåller mat, dans och drogfrihet.

Nina Blixt, Maria Emilsson och Siri Kotchompoo har lagat blodspagettislamsor med revbensknor.

Svempa och Fritidsledarlinjen

När förra Årsbladet gått i tryck, nåddes vi av den tråkiga nyheten att Sven-Eric Skoglund avlidit.

Svempa (som vi alla kallade honom) var en självklar del av Wendelsberg under många decennier och då framför allt fritidsledarlinjen. Men Svempa var om sig och kring sig, för allas trivsel på skolan. Någon gång sa han till mig, att han betalade tillbaka, för allt det han fick som elev en gång i tiden. Jag tror inte det var en tung börda, utan en möjlighet att prata med alla. Svempas sociala kompetens var enorm. Att gå till Mölnlycke centrum med Svempa var en segdragen historia. Han verkade känna alla han mötte på vägen och då måste det uppdateras om ditt och datt. Svempas kontaktnät bland fritidsledarna var enormt, alla verkar ha varit Svempas elever. Men det var inte bara de gamla eleverna som drog till sig Svempas intresse. Han hade job-

bat med områdesarbete och alla krafter i ett samhälle var viktiga.

Svempa gick 3 år på allmän linje 1967-70 och sedan ledarlinjen 70/71, då han även var anställd timlärare. Ledarlinjen startades som en 1-årig kurs 1967, så Svempa såg kursens födelse. Han följde sedan linjens utveckling på nära håll.

Dåvarande skolöverstyrelsen föreslog en försöksverksamhet med fritidsledarutbildning 1969, men när SÖ sen inte gjorde så mycket mer, så samlades de dåvarande fritidsledarskolorna 1974 till en egen organisation, Fritidsledarskolorna, och formulerade läroramor för utbildningen. SÖ antog denna studieplan 1976. Fritidsledarutbildningen blev 2-årig hösten 1976. 1979 beslutade riksdagen att fritidsledarutbildningen skall vara förlagd till folkhögskolan.

Svempa med Johan och Anna Skoglund i knät.

När jag själv var elev på Wendelsberg på 1980-talet, så var Fritidsledarlinjen Svempas och Sture Hallberts skötebarn. Jag som tillhörde teatereleverna, såg med misstänksamhet på idrottsfanatikerna på grannlinjen. Men jag fick lära mig att fritidsledare var mycket mer än att låna ut pingisrack och skramla med nycklar på en fritidsgård. På fritidsledarlinjen hade de sommar- och vinterfjäll, praktikperioder och kulturfestival. Senare blev Wendelsberg en viktig del av idrotten Goalball, där personer som är blinda eller synskadade spelar ett slags bollspel i två lag med gigantiska mål. Bollen innehåller en pingla, så att man kan höra hur bollen rör sig. Om man som seende spelar, så får man ha ögonbindel och bara använda sin otränade hörsel. Detta var ett jättearrangemang under många år, med internationella lag och utbildning på skolor i Mölnlycke i veckan innan, för att sprida kunskap om Goalball.

Svempa var en stöttepelare på skolan, under en period bodde han på Granvik, en av skolans dåvarande lärarbostäder. Han hade kvällsgymnastiken på måndagskvällarna under många år och på somrarna hoppade han alltid in som rektorsvikarie om det fattades någon i schemat.

När jag var frånvarande från skolan under flera år p.g.a. svårt sjukt barn, så var det alltid Svempa som då och då ringde mig och uppdaterade mig om vad som var på gång på Wendelsberg och undrade hur jag hade det. Men sen slutade samtalen tvärt och jag nåddes av ryktet att Wendelsberg skulle lägga ner fritidsledarlinjen. Helt plötsligt blev Svempas tystnad helt logisk. Wendelsbergs fritidsledarutbildning, som varit så starkt hopknuten med Svempas liv, skulle plötsligt läggas ner p.g.a. ekonomiska problem. Svempa som uppnått pensionsålder, skulle inte få vara kvar. Det blev ett bittert uppbrott, där Svempa inte satte sin fot på Wendelsberg efter linjens nedläggning 2007.

Detta kändes oerhört tungt för oss alla. Ingen ville Svempa illa. Svempa var en fantastisk person som betytt mycket för skolan och att det skulle sluta i ett uppbrott och bitterhet, ville ingen. På Svempas begravning var vi många

gamla Wendelsbergare och det kändes gott att få ge honom ett sista tack. Björn Dimming tänkte en brännare från ett spritkök som ett tack för deras fina minnen från sommarfjäll med fritidsledarlinjen.

Tack Svempa för allt. Jag har fortfarande en innebandyklubba kvar, som du ville att mina barn skulle leka med.

Eva Selander

*Elev 85-87 och Wendelsbergskollega
från 1990*

Från familjedagen i maj. Bild: Sören Eriksson

Välkommen till kamratmötet lördag 4 maj 2019!

Kanske är det dags att återse gamla kurskamrater från Wendelsberg? Lördag 4 maj är det traditionsenligt kamratmöte här. Här är några glimtar från jubilerande årskurser:

Årskursen 1968/69 firar 50 år

Ur Årsboken 1969:

Elevkårens styrelse har bestått av Sven-Eric Skoglund, ordf., Jan Nilsson, vice ordf., Ulla Sundvisson, sek., Gösta Ivansson, kassör samt Berit Carlsson och Ingemar Jacobsson.

BERIT CARLSSON

SVEN-ERIK
SKOGLUND

INGEMAR
JACOBSSON

ULLA SUNDVISSON

JAN NILSSON

GÖSTA IVANSSON

23 oktober Författaren Birger Norman, f.d. elev vid skolan, berättade om Ådalshändelserna.

23 november På kvällen stor norrlandseleverna för ett mycket uppskattat program med surströmmingssupé i en festligt dekorerad samlingssal.

Sven-Eric Skoglund och Karin Dufvenberg dansar på Norrlandsafton 1968.

14 december Elevernas spex. Ramen var "Sandlådan", stadsteaterpjäsen (som man varit och beskådat på Stadsteatern)

Bland aktiviteterna kan nämnas att ett fyrtiotal wendelsbergare under sportlovet skidade i Geilo (reseledare och busschaufför: Yngve Brandt) och att man gjorde en tvådagars skolresa runt Vättern.

Årskursen 1978/79 firar 40 år

Ur Wendelsbergs årsblad 1979 och 1980:

Skolan fylldes den 25 november av Musikfestivalen med 27 olika musik- och körgrupper samt 14 konstutställare. Lyssnare och skådare fyllde gymnastiksalen, då de nu inte förtärde

hamburgare och våfflor i caféet eller grönsakssoppa i matsalen. Arrangörer: Fl 2 Årets tredagarsutfärd - under FL 1:s ledning - gick med tåg till företagsamma Gnosjö, vars industrier vi studerade. Förläggningen låg idylliskt utanför Flahult vid skog och sjö, och sköna möjligheter fanns till kanotturer, bad och vandringar.

Ny lärare på Wendelsberg – en sällsynthet med namnet Peter

Det är inte ofta Wendelsberg begåvas med nya lärare. De som börjar här tenderar att bli kvar rätt länge av okända skäl. Eller ja, sanningen är naturligtvis att de trivs med skolan och skolan med dem.

Peter Dahl, bördig från Hemsjö, hade arbetat i grundskolan i tjugofem år och satt och funderade över om det fanns något annat man kunde använda sin samlade lärarkunskap till. Folkhögskola kanske? Han surfade ut på det väldiga nätet lite på måfå och se, där dök ett bekant ansikte upp. Wendelsberg hade en ny rektor och den gubben kände han till lite sedan tidigare. Ganska mycket tidigare, så där tjugofem år tidigare. Peter jobbade en del för Ungdomens Nykterhetsförbund i unga år och det gjorde även rektor Sören. Peter ringer Sören och erbjuder sina tjänster. Men som sagt,

några lediga jobb fanns inte. Peter hamnade däremot på rektorns lista för framtida behov. Eftersom Peter nu fått blodad tand för folkhögskolans underbara värld så hamnade han istället på Vara folkhögskola. Plötsligt behöver David Eriksson på

Wendelsberg vara hemma under något år för att ta hand om sina små barn och en vikarie behövs. Rektor Sören ringer Peter som sitter och surar i novembermörkret i en bilkö på väg hem från arbetet i Vara. Det har skett flera bilolyckor så köerna är värre än vanligt. Peter tackar ja. Inte bara på grund av bilköerna till Vara utan också för att han kände att han ville till Wendelsberg av flera skäl. Wendelsbergs värdegrund och profil passade väl in i hans tycke och smak.

Nu undervisar han i samhällskunskap, historia och religion, i huvudsak. I samma ögonblick som Peter kom till Wendelsberg passade vi på att starta vår första lärarassistentutbildning och där har hans erfarenheter och kunskaper kommit särskilt väl till pass.

Peter har funnit sig väl tillrätta och är särskilt tacksam för det välkomnande han fick från både personal och deltagare. Det har varit enkelt att smälta in, menar han. Mötet med deltagarna är det viktigaste, det känns stort att få vara med och ge våra deltagare både en andra och tredje chans.

På fritiden renoverar Peter bland annat hus. Han är redan inne på sin andra gård. Praktiskt arbete är en lisa för själen och ger tankarna ny fart. Det lärde ju förresten Oskar Lundgren, Wendelsbergs förste rektor, ut redan 1908. På våren tar Peter ut sin lilla sportbil, en Mazda Miyata, från vinterförvaringen och glider nedcabbat i sakta mak från Hemsjö till sin nya arbetsplats Wendelsberg. Det gjorde inte Oskar Lundgren.

Sören Eriksson

Återbruket – en kurs för dig som vill göra skillnad!

Stora ord, men vi måste starta i det lilla när det gäller vår omställning till ett mer klimatsmart samhälle. Därför startade vi hösten 2018 en kurs i återbruk tillsammans med Vännplatsens secondhand i Torslanda.

Det är en kurs på halvtid, där vi studerar Agenda 2030, Globala målen, Sveriges miljömål och klimatlag samt de olika effekterna av vår konsumtion av olika produkter och agerande. Vi kollar våra ekologiska fotavtryck, och ställer oss frågan – hur ska jag bli klimatsmart?

Deltagarna gör praktik i butiken vilket innebär olika arbetsuppgifter, som att sortera det som skänks till butiken och göra fina skyltningar i fönster och butik. Vi lär också om stilhistoria och värdet på gamla saker, vad blir det värt i pengar att göra om?

Mest blir det praktiskt hantverksarbete som att sy om sina gamla jeans till en väska, virka något av gamla videoband eller måla om ett

gammalt skåp i graffitistil. Vi har många exempel, se bilderna och bli inspirerad!

Ja, vi kör en kurs till nu i vår, och kanske även till hösten -19?

Det här ligger i tiden!

Gunn Svensson

Diskvecka

En vecka per läsår tjänstgör alla internatelever i köket för att diska och plocka undan efter kvällsmaten. Torsdag 21 februari 2019 gör Årsbladet ett nedslag i köket just när Melina Benett Paukkonen, Borås, och Lovisa Berggren, Vaxholm, har intagit sina platser vid den frustande diskmaskinen. Båda går i Musik 1.

Melina har en hel del vana av restaurangdisk sedan tidigare och är nu inne på fjärde dagen i Wendelsbergs kök. Hon skjutsar diskbackar in och ut ur diskmaskinen som om hon aldrig gjort nåt annat. Lovisa har bytt pass och gör sin första köksdag det här läsåret. Hon bär porclin till sina rätta platser i skåpen, går ut med sopor och gör rent i köket. Båda arbetar hårt och ser ut att trivas.

– Lär du dej något på detta? frågar jag Melina medan diskångorna tätar.

– Ja, diska kunde jag ju förut, men det som verkligen är roligt och givande är att jag får mer förståelse för hur det här köket fungerar, och jag kommer närmare dom som jobbar här. Det känns väldigt bra!

Helena Carlton är inne och jobbar det sena kökspasset den här torsdagen. Hon har varit många år på Wendelsberg i både köket och kursgården och tycker det är en jättebra grej att internateleverna blir delaktiga i köksarbetet:

– Vi lär känna internateleverna bättre och dom får en större förståelse för hur det fungerar i köket. Det blir också lättare för eleverna att komma med frågor och synpunkter på hur det fungerar här. Dom ser att vi inte är farliga, och att man faktiskt vågar fråga om det finns nån ketchup.

Ola Karlberg

Melina Benett Paukkonen gör tjänst i disken i Wendelsbergs restaurangkök.

Axplock från en helt vanlig torsdag på Wendelsberg

Efter att ha parkerat bilen tar jag vägen genom köket och säger hej till Siri som är en av dagens kockar i tjänst. Hon meddelar att allt verkar lugnt så här långt. Vad nu det betyder. Ett ögonkast på menyn ger besked om att det blir pannbiff till lunch. På vägen upp till kontoret snor jag med mig en halv kopp kaffe. Säger hej till Ylva som är full färd med att betala delar av en aldrig, som det känns, sinande ström av räkningar. Jag stänger dörren om mig och kopplar upp mig på ett telefonsamtal för att utträta ett valberedningsärende i folkbildningens tjänst. Sammanträdet gav merarbete som jag utför direkt eftersom jag vet att det annars aldrig kommer att bli utfört.

Klockan tio är det förmiddagskaffe och hela personalen strömmar in i matsalen från sina många olika sysslor. Jag startar vid ett fönsterbord där det högljutt berättas om hur en fysiklektion kunde gå till för trettio år sedan. Det skrattas och skrockas. Jag byter bord för att byta några ord med årsbladets redaktör Ola som plötsligt uppenbarar sig i lokalen.

Efter kaffet sitter jag med David, som nyligen tagit över linjeledarskapet på allmän linje. Vi talar en stund om hur man kan tänka om framtiden när det gäller både det ena och andra. Var Chromebooks placeras i lokalerna så att det blir så bra som möjligt för så många som möjligt, framtida schemaläggning, framtida kompetensbehov på skolan, om hur vi har det på våra arbetsplatser, kan vi utnyttja lokaler ännu bättre... Ja, och en del annat.

Fysiklärare Björn som också jobbar med IT-frågorna tittar förbi och informerar om hur det går med installation av Chromecasts i lektionssalarna. Jag förstår det mesta av det han förklarar och att det går bra. Det är viktigt.

Teaterlärare Jesper, tillika huvudskyddsombud, har talat in på mitt mobilsvar att hänglåset till källardörren på Grindstugan är borta. Jag vet varför men glömmer att meddela det till Jesper som nog undrar fortfarande...

Ett snabbt besök hos Helena som har ansvar för hotell- och konferensverksamheten. Vi har fått en förfrågan om vi kan ta en väldig bokning som spänner över tre år. Klart att vi kan, frågan är hur... Helena får i uppdrag att gräva lite mer i vad det är vi skall stå till tjänst med innan vi säger ja.

Kamrer Marcus sticker till mig två förändrade anställningsavtal som skall skrivas på vilket jag gör i rasket, men jag läser dem noga innan!

Äntligen pannbiff! I matsalen är ljudnivån hög. Det är den förresten i dagrummet också konstaterar jag på väg till personalrummet med min tallrik. Väl där upptäcker jag att jag har två gafflar med mig. Jag försöker låtsas att den ena

är en kniv men ger snart upp försöket... Då uppenbarar sig en murare bakom mig som vill berätta att han i stort sett är klar nu med sitt arbete på en av våra personalbostäder. Äntligen. Jag ringer vaktmästare Thomas som får göra upp med muraren Joakim om hur de skall göra med ett fönster eftersom jag inte har mycket med att komma med i det ärendet.

Jag fortsätter med pannbiffen som nu är spetsad på gaffeln och jag äter den som ett kanderat äpple. Då knackar det på axeln och en deltagare vill tala med mig. Jag flyttar mig till en annan lokal. Deltagaren vill tala om den höga ljudnivån i matsalarna. Jag håller med... lovar att tala med lärarna som i sin tur får be deltagare dämpa sig, hålla mattiderna och en del annat. Vi skall också se över om vi kan sätta ljuddämpande skivor under stolar och bord. Jag lovar! Pannbiffen ligger kvar. Lite ljummen men fortfarande mycket smakfull. Köket kan sin sak.

Efter pannbiffen talar jag på väg mot kontoret med en lärare om hur veckan varit så här långt. Efter det kommer Peter som jag vill intervjua (han återfinns i en annan del av detta blad). Vi tar några bilder under tiden han förbereder sig för lektion.

Jag tar vägen genom hörsalen där det sitter en deltagare och spelar på flygeln. Han vill

inte vara med på bild men har däremot en fråga om hur man räknar ut ytan på en triangel om... jag förstår ingenting men räddningen finns strax bakom mig i kraft av Peter Dahl som har svar på det mesta.

Jag fattar åter kameran och går genom dagrummet. Där sitter Maja och Betel i Samhällsgruppen och sköter några skoluppgifter. Skrott och studier är en strålande kombination. Dom är dessutom gärna med på bild.

Innanför entrén kämpar Ylva med ett jättepaket som skall in i personalrummet. Vi konstaterar besviket att det inte är till oss utan till vaktmästare Kjell. Stort men inte så tungt. Vad kan det vara?

På väg ned genom allén slår jag följe med en deltagare som är på ett strålande humör. Han har precis avslutat ett pass där han stöttat in med lite matteundervisning för andra deltagare. Det var så roligt, nu funderar han på om

han skall bli mattelärare istället... Men jag har asperger säger han... ja, men det är ju en strålande kombination säger jag. Det är precis sådana som dig som många elever behöver möta. Så slipper du ju gå på kurs om asperger också för det vet du ju redan allt om, säger jag. Tänk så många nya tankar man får här, strålar han när vi skiljs i nedre delen av allén. Det kommer att gå bra för honom, tänker jag.

Jag viker av till vänster ner för trätappan för att titta på murarens slutförda arbete. Jag bestämmer att det ser bra ut.

På vägen tillbaka noterar jag att andra hantverkare håller på att byta elpanna inne på Hildings gård. Jag tror att de klarar sig utan min hjälp. I källaren på huvudbyggnaden håller förresten en annan hantverkare på att installera ett nytt ventilationssystem i omklädningsrummet. Som personalen har längtat.

Ola är på väg in i personalrummet och i dörren möter vi husvärden Björn. Jag går inte med in i personalrummet för jag vet att ett fackligt möte är på gång. Förmodligen är en konspiration i antågande.

Vi dricker en slät kopp kaffe i grönsaksgången. Åter på kontoret för några administrativa handgrepp. Kamrer Marcus kommer in med senaste rapporten från bokslutet för 2018 som skall sändas ut till arbetsutskottet dagen därpå. Det ser bra ut. Lite för bra? Jag väljer att inte ropa hej men däremot att åka hem. I morgon börjar ännu en fullständigt oförutsägbart dag men sannolikt precis lika underbar.

Sören Eriksson

Insamling 2018

Aldén	Gudrun
Alm	Snickar-Britta
Alm	Kenneth
Andersson	Gertie
Andersson	Per Ivar
Andersson	Junis
Andersson	Göran
Andersson	Bertil
Andersson	Birgitta
Andersson	Gun
Andersson	Torsten
Andreasson	Sonia
Arnborg	Gunnar
Aronsson	Bertil
Aronsson	Anne Sophi
Arvidsson	Carl-Ingel
Arvidsson	Rune
Axelsson	Lena
Axelsson	Rune
Axelsson	Lisbeth
Axelsson	Kjell
Becker	Inga
Bengtsson	Dagny
Berg	Kerstin
Birging	Sune
Bogren Hansson	Monica
Boman	Edith
Burman	Edla
Carlsson	Inger
Carsson	Lars
Dahl	Lennart
Dahlberg	Barbro
Edberg	Håkan
Edenflod	Jan
Eiserman Fasth	Lotta
Ek Hedner	Ingela
Eklund	Göran
Ekstrand	Åke
Elfström	Nann-Britt
Elfström	Bengt
Ellsinger	Walter
Emnuelsson	Sonja
Engberg	Siv
Eriksson	Allan
Eriksson	Sören
Eriksson	Harry
Eriksson	Börje

Eriksson	Johan Bertil
Erlandsson	Astrid
Fjällemark	Susanne
Forsblom	Antoniette
Forsén	Anita
Forsén	Bruno
Franzén	Margareta
Fredman	Carl-Erik
Fridh Gustvsson	Maj-Britt
Frost	Kjerstin
Frostengren	Bengt
Frostengren	Gertrude
Frönell	Inga
Frönell	Anders
Gimstedt	Marianne
Gustafsson	Ingeborg
Gustafsson	Tore
Gustafsson	Margareta
Gustafsson	Viran
Gustasson	Rune
Hansson	Ingela
Helin	Jan
Hermansson	Olof
Holmlid	Ulla
Hägglund	Nisse
Isaksson	Karin
Isaksson	Bengt
Jakobsson	Petter
Jansson	Ingemar
Jansson	Nils
Jansson	Inger
Jansson	Rune
Johansson	Kjell Åke
Johansson	Stig
Johansson	David
Johansson	Tommy
Johansson	Berit
Johansson	Börje
Johansson	Birgitta
Johansson	Ulf
Johansson	Gladys
Jonasson	Anders
Jonson	Eva-Lena
Josefsson	Anita
Jönsson	Sven Erik
Jönsson	Anna-Britta
Karlberg	Ola
Karlbom	Aina
Karlsson	Stig
Karlsson	Jan-Erik

Karlsson	Krister	Sandberg	Jan
Karlsson	Gunnar	Sandberg	Inga
Karlsson	Inga Britt	Schön	Kjell
Kjellsson	Håkan	Sjöqvist	Bojan
Klintbom	Berit	Sköld	Kjell
Klittby	Ove	Skörsemo	Jörgen
Kloberg	Lars	Ståhl	Månica
Kristiansson	Philip	Sundell	Jenny
Källman	Marianne	Sunesson	Anna Lena
Larsson	Edla	Svedin	Marianne
Larsson	Nils	Svensson	Hans
Lilja	Jan-Roger	Svärd	Helmer
Liljeblad	Irene	Tidefors	Karin
Lindahl	Maj-Britt	Torin	Sven
Lindstam	Christer	Wahlgren	Maj-Lis
Löfgren	Thomas	Wahlgren	Maj-Lis
Modin	Lena	Vall	Barbara
Molin	Doris	Wall	Margareta
Nilsson	Ivan	Westberg	John-Erik
Nilsson	Gunnel	Westerberg-Olsson	Karin
Nordangård	Irma	Widell	Gertrude
Nordström	Evy	Wikström	Bert
Norin	Ingvar	Wikström	Margareta
Olsson	Ingmarie	Virdebrant	Sture
Olsson	Dagny	Västäng	Lennart
Olsson	Bengt	Ygdevik	Artur
Pettersson	Anna-Maja	Åström	Anna-Stina
Plyhm	Malin	Öhman	Lars
Redin	Lars-Erik	Östberg	Erik
Rehnström	Marie	Östberg	Sven
Rosencrantz	Brita	Östling	Roland

Till minne av...

Minnesgåvor 2018

Sven-Eric Skoglund

Alm	Kenneth
Alm	Snickar Britta
Arnborg	Gunnar
Arnborg	Hjördis
Emanuelsson	Sonja
Eriksson	Sören
Olsson	Maj
Östberg	Sven

Stig Gustavsson

Alm	Kenneth
Alm	Snickar Britta
Eriksson	Sören
Östberg	Sven

Kjell Andersson

Arnborg	Gunnar
Arnborg	Hjördis
Eriksson	Sören
Östberg	Sven

Vivi Eskman

Åström	Anna-Stina
--------	------------

Bild: Ulf Magnusson

Deltagare 2018-2019

Allmän kurs

Al Muhammaed Alkalifa Ashraf	Vimmerby
Al Sairi Sindus	Lerum
Alahmad Abdulrahim	Angered
Ali Nur Adam	Karlsborg

Almoaraawi Roula	Olofstorp
Andersson Fredrik J	Göteborg
Andersson Fredrik Å	Östersund
Andersson Robin	Rävlanda
Andersson Sarah	Åhus
Beiraghi Masoumeh (Mona)	Öjesjö
Berglund Kristoffer	Torslanda
Bergquist Loke	Alingsås
Blix Herrlander Signe	Göteborg
Borgström Cajsa	Varberg
Byford Alma	Göteborg
Carvajal Jimmy	Hisings Backa
Daghastani Ehao	Mölnlycke
Dahlström Max	Torslanda

Dyrbye Sam
Ek Max
Erlandsson Theresia
Ewaldsen Alice
Faari Kalle
Fant Maja
Farsani Tor
Fendell Rebecca
Ghebrezgiabler Betel
Gokah Mawuli
Hadi Jasim Ali
Haraldsson Karl-Herman
Hasselqvist Jahfet
Having Steffensen Karl
Heirany Sam
Holmén Jacob
Hussein Ali Shida
Jadidi Hanieh
Jafari Ashraf
Jarnebrink Amanda
Johansson Daniel
Jungermann Johan
Kara Kian
Karimi Mohamad Reza
Khoshfah Diaa

Göteborg
Göteborg
Borås
Göteborg
Göteborg
Möln dal
Västra Frölunda
Partille
Göteborg
Göteborg
Mölnlycke
Göteborg
Norrköping
Kungsbacka
Göteborg
Torslanda
Möln dal
Göteborg
Mölnlycke
Viskafors
Partille
Varekil
Göteborg
Göteborg
Göteborg

Kjellberg Paulina
Kusay Shaker Lilian
Lafrenz Wallander Sara
Lashgari Nicole
Lavefors Emma
Lennartz Cecilia
Lindblom Tim

Jönköping
Göteborg
Mölnlycke
Göteborg
Mölnlycke
Möln dal
Möln dal

Lindbäck Victoria
Linder Filip
Linhem Valdemar
Listo Armin
Magnusson Adam
Magnusson Emanuel
Maksimovic Liljestrand David
Mani Sarah
Markström Joel

Kungsbacka
Pixbo
Göteborg
Uddevalla
Göteborg
Lysekil
Göteborg
Västra Frölunda
Hjortlax

Svedlund Kylsjö Fanny
Särvegård Sarah
Torfa Ameer
Vaida Victor
Walberg Wesström Lukas
Varga Ebba
Veerasingam Susanna
Wilhelmsen Mats
Würtz Saga
Zamir Kaienat
Zimdahl Erik
Åberg Jakob
Örgård Hannes

Mölnlycke
Kristianstad
Askim
Solna
Göteborg
Göteborg
Göteborg
Västra Frölunda
Hammarö
Kungälv
Hovås
Skövde
Göteborg

Marofhel Azmatgul
Mattsson Pontus
Modig Isabella
Mohebi Nasim
Morina Mimoza
Mullins Jessica
Myrehed Karin
Nikholm Elly
Nilsson Emelie
Nilsson William
Nykvist Mattias
Nyström Alma
Orrmalm Ståhl Lovisa
Palaszewski Rydén Joel
Pettersson Daniel
Quijano Luque Anna
Rask Liza
Rizaey Murtaza
Ruud Alexander
Sadeghi Hadi
Saeb Poja
Saybue Warawat
Schultz Marcus
Shafiei Shervin
Skoglund Sofia
Sköld Clara
Sultani Asad
Sunday Samuel
Sundberg Aron

Källered
Mölnadal
Uddevalla
Bollebygd
Mölnlycke
Mölnlycke
Västerås
Göteborg
Luleå
Rörö
Mölnadal
Mölnadal
Nossebro
Göteborg
Falun
Gråbo
Stockholm
Mölnlycke
Västra Frölunda
Jonsered
Mölnlycke
Katrineholm
Mölnlycke
Hisings Backa
Mölnadal
Härryda
Mölnlycke
Göteborg
Göteborg

Teater årskurs 1 - musikdramatisk

Ahlgren Gustav
Anderberg Elisabeth
Benett Paukkonen Melina
Berggren Lovisa
Candia Sofia
Centino Larsson Mikael
Ekhem Ellentin
Eliasson Kajsa
Fhager Vera
Fridman Tove
Gustavsson Julia
Johansson Josefine
Konow Katarina
Martinsson Emilia
Niss Aniz
Paulsen Gry
Schultze Jonatan
Stävemyr Oscar
Svensson Zabina

Örebro
Åby
Tvärred
Vaxholm
Stockholm
Skövde
Kvissleby
Mölnadal
Kil
Falun
Göteborg
Norrköping
Åsenhöga
Ydre
Molkom
Stockholm
Spekeröd
Tibro
Fristad

Teater årskurs 2 - musikdramatisk

Bild: Ulf Magnusson

Andersson Lovisa
 Aniander Fanny
 Erbro Filip
 Ericsson Joakim
 Geidvik Sofia
 Jansson Clara
 Johansson Johanna
 Johansson Julia
 Kolvik Linnea
 Källström Philip
 Ljungberg Tilda
 Nordström Malou
 Olsson Vilma
 Pellsäter Niclas
 Persson Johan
 Traxler Linnéa

Vreta Kloster
 Ljungbro
 Örebro
 Linköping
 Uddevalla
 Sysseback
 Bollebygd
 Norrköping
 Pixbo
 Göteborg
 Rävlanda
 Askim
 Kärna
 Göteborg
 Hisings Backa
 Västra Frölunda

Jansson Sjögren Emelie
 Klint Gunnar
 Koohnavard Venessa
 Lundholm Erik
 Mattsson Erik
 Sköld Linus
 Ström Domingos Michelle
 Strömqvist Linn
 Wilén Elin

Kungsbacka
 Göteborg
 Göteborg
 Umeå
 Stockholm
 Västerås
 Göteborg
 Gusum
 Vallentuna

Teater årskurs 1 - taldramatisk

Berg Johanna
 Berglund Ina
 Chevallerau Ella
 Grankvist Natasha
 Göransson Amanda
 Jodaa Johanna
 Lahte Linnea
 Lindqvist Vera
 Lingegård Ida
 Ljung Emma
 Malmgren Hampus
 Mannela Joel
 Nilsson Amanda
 Nyman Mathilda
 Persson Tilda
 Prihm Felicia
 Stahlman Roman
 Stenberg Joel
 Strömberg Alexander
 Söderström Johanna

Johanneshov
 Västerås
 Sundsvall
 Göteborg
 Tranås
 Sundsbruk
 Mölnlycke
 Floda
 Göteborg
 Göteborg
 Karlskrona
 Sundsvall
 Hallsberg
 Visby
 Tomelilla
 Stora Mellösa
 Göteborg
 Arvika
 Göteborg
 Askelstorp

Teaterproduktion - Dugateatern

Ardenheim Bjarki
 Folgart Sofie
 Karlsvärd Brinde
 Kullberg Ingrid
 Lehtonen Anna
 Sahlström Nils
 Salén Moa
 Wallgren Mathilda

Göteborg
 Frölunda
 Norrköping
 Örby
 Västerås
 Skara
 Åre
 Uppsala

Teater årskurs 2 - taldramatisk

Agestam Vendela
 Angenius Hanna
 Brosser Rebecca
 Dernbrant Inez
 Edmondo Merighi Axel
 Gansladt Ekedorff Ella
 Hansson Edwin
 Haraldsson Amanda
 Holster Evelina

Norrköping
 Ängelholm
 Mölndal
 Malmö
 Alingsås
 Mölndal
 Vårgårda
 Malmö
 Örebro

Personal

Skolledning, administration mm

Sören Eriksson, rektor
Marcus Andersson, kamrer
Jenny Gustafsson, skolsekreterare
Ella Witermark, kurator

Eva Selander, kortkursansvarig
Ylva Axelsson, ekonomiassistent
Bo Arnryd, biblioteksassistent
Maria Björk, lärarassistent

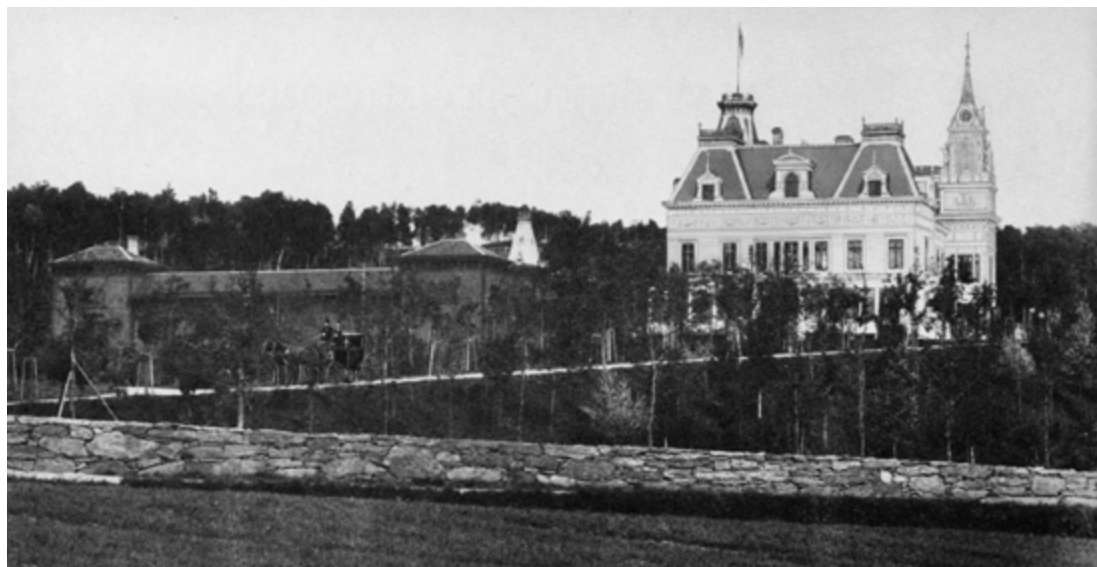
Lärare

Jonas Bagge	Björn Lanefelt
Wil Coppen	Karin Lindqvist Eklund
Helle Dahl	Maria Onelius
Peter Dahl	Caroline Rydefjord
Björn Dimming	Jennie Rydén
Erica Eng	Sue Sergel
David Eriksson	Cariina Sundström
Hans Hammarström	Gunn Svensson
Ola Karlberg	Bo Widell
	Jesper Åvall

Hushåll och kursgård/vandrarhem

Helena Carlton, hotell- och konferensansvarig
Camilla Emblen, kökschef
Nina Andreasson, kock
Marie Edmar, kock
Siri Kotchompoo, kock
Anna Wilson, matsalsansvarig
Maria Emilsson, matsalsansvarig
Björn Johansson, husvärd
Filippa Johansson Peter, reception
Emina Malagic, reception

Krisztina Hajnal, lokalvårdare
Jeanett Johannessen, lokalvårdare
Amira Karaduz, lokalvårdare
Suada Lizalo, lokalvårdare
Peter Persson, lokalvårdare
Ilir Abedini, lokalvårdare
Kristin Lif Linder, kursgården
Isabella Thor Deréus, kursgården

Vaktmästeri mm

Patrik Hultsten, vaktmästare
Björn Johansson, vaktmästare mm.
Tomas Larsson, hantverkare
Patrick McAvey, vaktmästare
Kjell Sköld, vaktmästare

Skolstyrelse

Charlotte Backman, ordf., Lidköping
Johnny Boström, Karlstad
Magnus Falk, Frillesås
Eva Nilsson, Göteborg
Birgitta Rydell, Borensberg
Sergio Manzanares, Gävle
Malin Thorson, Göteborg
Ann Eringstam, Göteborg

Kamratförbundets styrelse

Sören Eriksson, ordförande
Marie Rehnström, v. ordförande
Ola Karlberg, sekreterare
Marcus Andersson, kassör
Lena Modin
Thomas Engström
Lena-Maria Ahl
Håkan Edberg
Sven Östberg

Wendelsbergsk studiero. Bild: Ulf Magnusson

Wendelsbergs Kamratförbund inbjuder till Kamratmöte lördagen den 4 maj 2019

*Tag med ditt gamla fotoalbum till årets kamratmöte.
Glada skratt skapar gemenskap under lediga stunder
tillsammans med gamla kursare.*

Bild: Ulf Magnusson

Program

- 11.00 Skolans café öppnar och håller öppet till 16.00.
- 12.00 Folkhögskoleföreläsning
- 13.00 Lunch
- 14.30 Kamratförbundets årsmöte i Hörsalen
- 16.00 Underhållning
- 17.30 Buffé
- 19 30 Årskursvisa träffar och allmänt umgänge.

Boka gärna lokal för din årskurs på 031-338 05 36.
Anmälan till kamratmötet och ev. rumsbokning för övernattnings
på telefon 031-338 05 36

Höstlöv i massor. Även en folkhögskolerektor får ta ett tag med krattan när parkens alla ståtliga lövträd klär marken i höstfärger.

